

ствата, съ грижитѣ и съ голѣмата любовъ на Калояна севастократоръ, братовчедъ царевъ, внукъ на краля св. Стефана. Изписа се въ българско царство, при благовѣрния, богочестивъ и христорлюбивъ царъ Константинъ Асень. Индиктъ 7 въ лѣто 6767 (— 1259)“.

Цѣлата черква е изписана съ голѣмо майсторство и хубави бои, които още не сж загубили своя блѣсъкъ. Разглеждането на черквата е една истинска наслада за окото. Особено силно впечатление оставятъ образитѣ на царъ Константинъ Асень (1258—1277 г.) съ жена му Ирина и на строителя на черквата Калоянъ съ жена му Десислава. Царьтъ е представенъ правъ съ скиптьръ въ дѣсната ржка и съ торбичка въ лѣвата. На главата висока корона обсипана съ цвѣтни камъни и бисери. Отстрани на короната висятъ бисерни нанизи съ цвѣтни камъни. Царьтъ е облѣченъ въ червена дълга дреха, украсена съ кржгчета и кръстове; на краката червени сбувки. До него е царица Ирина въ дълго облѣкло съ широка корона, отъ която висятъ бисерни нанизи. Тя е наметната съ дълга мантия. Калоянъ и Десислава сж изобразени сжщо въ разкошни облѣкла, но тѣ нѣматъ такива корони и толкова украси. Образитѣ сж предадени много тържествено, но се отличаватъ съ грижлива изработка и стремѣжъ да се предадатъ особеноститѣ на всѣко лице, а не както въ монетитѣ отъ това време. Знаемъ, че образитѣ върху тѣхъ сж представени много общо. Портретитѣ въ Боянската черква иматъ голѣмо значение. Отъ тѣхъ ние узнаваме много подробности за облѣклото на българскитѣ царе. Но освенъ това тѣ представятъ голѣмъ интересъ като портрети. Въ тази епоха портрет-